

Ћирилица је наша веза са огромним православним свијетом

Од ИМС

23 фебруара, 2017

У времену глобализације и наметнутих вриједности тешко је сачувати језик и културу који су идентитет једног народа. Српски језик и писмо ћирилица су нарочито угрожени. Повратак српском писму би значио повратак достојанству, истиче професор српског језика Милана Бабић у интервјуу за требињску Херцег ТВ.

„Ћирилично писмо, које је једно вријеме представљало главно дипломатско средство током дуге историје народа овдје на Балкану, сада постаје предмет манипулације, чак и предмет отвореног омаловажавања.

Често ћете чути 'зашто да ставим натпис на ћирилици, јер странци неће разумјети' – што је потпуно нетачно, јер је Енглезу потпуно неразумљива и ћирилица и, да кажем, 'наша' латиница“, рекла је проф. Бабић.

Дјеца у школама схватају вриједност српског језика и српске културе, и све више се труде да то сачувају. Међутим, **да би се језик заштитио неопходно је да држава поради на томе,** да се проблем сагледа у ширем контексту.

„План дјеловања треба направити од врха, од државних институција, и овако како се – хвала Богу, захваљујући Српском удружењу ‘Ћирилица’ Требиње – реализовало у самом центру града [Требиња].

Битно је да крене од дна и да крене са врха, и да наиђе на добар пример међу људима. Све док не схватимо шта значи одабрати ћирилицу – на Фејсбуку, у случајној забиљешци, у потпису – и док не схватимо колико је то битно, неће бити правог помака.“

Највећи проблем српског народа, према мишљењу професорице Бабић, јесте језички проблем. Битно је нагласити да припадамо централном Балкану и да је језик наше највеће богатство:

„Ћирилица је веза са огромним православним источним блоком, са Русијом, Бугарском, и да се осјетимо да припадамо тој страни – и да то што припадамо тој страни не схватимо као комплекс ниже вриједности, него као нешто ексклузивно. Ми припадамо традицији Ћирила и Методија, старословенски језик је четврти библијски језик – уз грчки, латински и јеврејски. И ми са том својом традицијом, са српском државом, можемо само да будемо поносни. Ми немамо чега да се стидимо.“

Да би се сачувао језик битно је да се не ограничава језички фонд на мали број ријечи, али и да се користе термини из српског језика, који су корјеном најчешће везани за српску традицију и културу – а самим тим су и богатији од ријечи из других језика које све чешће користимо у комуникацији.

<https://www.youtube.com/watch?v=fVs6qYsfBz0>

Преузето са портала Стање ствари